

KÚRIA

Bfv.II.1822/2014/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év június hó 10. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a IV. rendű terhelt védői által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálva a Jászberényi Városi Bíróság 7.B.565/2008/309. számú, illetőleg a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.148/2012/57. számú ítéletét IV. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I.

1. A Jászberényi Városi Bíróság a 2011. október 28. napján tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 7.B.565/2008/309. számú ítéletével IV. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében [1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont].

Ezért őt - halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt - 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

A védelmi fellebbezések alapján másodfokon - kijelölés folytán - eljárt Debreceni Törvényszék a 2013. november 27. napján tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 2.Bf.148/2012/57. számú ítéletével a IV. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta az elsőfokú ítéletet annyiban, hogy a szabadságvesztés tartamát 2 évre enyhítette, egyebekben pedig helybenhagyta.

2. Az I.1. pontban megjelölt alapítélet ellen korábban a II. rendű terhelt védői és az V. rendű terhelt nyújtottak be felülvizsgálati indítványokat. Azokat a Kúria a 2014. október 15. napján tartott tanácsülésen meghozott Bfv.II.415/2014/9. számú végzésével elutasította.

A Kúria akkor megállapította, hogy a II. rendű terhelt védőinek felülvizsgálati indítványa nem alapos, miután a II. rendű és az V. rendű terheltek között releváns érdekellentét nem alakult ki.

II.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata (alapítélet) ellen a IV. rendű terhelt védői nyújtottak be felülvizsgálati indítványt.

1. A védő a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontját, illetőleg a Be. 373. § (1) bekezdés II.d) pontját megjelölve nyújtott be felülvizsgálati indítványt arra hivatkozással, hogy kizárt védő eljárása folytán a tárgyalás olyan személy távollétében került megtartásra, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező. Erre figyelemmel az elsőfokú és a másodfokú ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és új elsőfokú eljárás elrendelését indítványozta.

A védőnek - a II. rendű terhelt védőinek korábbi felülvizsgálati indítványához csatlakozó - érvei szerint a II. rendű és az V. rendű terhelt között érdekellentét állt fenn, ennek ellenére védelmükben ugyanaz a védő járt el. Ez feltétlen eljárási szabálysértést képez.

2. A védő a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontját megjelölve nyújtott be felülvizsgálati indítványt a IV. rendű terhelt bűnösségének törvénysértő megállapítása miatt felmentése érdekében. Utóbb kiegészítette indítványát - a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjára, illetőleg a Be. 373. §-a (1) bekezdésének II.b) pontjára hivatkozással - arra utalással, hogy az ítélet meghozatalában törvényben kizárt bíró vett részt. Ezért a jogerős marasztaló döntés hatályon kívül helyezését és új elsőfokú eljárás elrendelését indítványozta olyan járásbíróság egyidejű kijelölésével, amely nem a másodfokú bíróság illetékességi területén működik.

Az utóbbi védő érvei szerint a tényállás vonatkozó I. és II. pontja megalapozatlan. Az alapügyben eljáró bíróságok tévesen vontak következtetést a IV. rendű terhelt bűnösségére, aki a legjobb tudomása szerint járt el.

A IV. rendű terhelt terhére megállapított cselekmények nem valósítanak meg bűncselekményt.

A tényállás I. pontját érintően nem vonható következtetés arra, hogy a IV. rendű terhelt az I. rendű terhelttel szándékegységben cselekedett volna, vagy tudta volna, hogy az I. rendű terhelt bűncselekményt követ el. Ez abból, hogy ő biztosított szállítóeszközt a kukorica elszállításához, nem következik.

Alaptalanul állapították meg, hogy a IV. rendű terhelt tisztában lett volna, hogy az I. rendű terhelt (B Kft.) a szerződés feltételeit teljesíteni nem képes. Ezzel szemben az ügyletben résztvevők elmondták, hogy a C-C Kft. képviselőjében a IV. rendű terhelt az átadott áru ellenértékét kifizette, azt három részletben átadta a B Kft. képviselőjének.

A tényállás II. pontját érintően az alapügyben eljáró bíróságok nem adták kellő indokát, hogy milyen tényekből és milyen logika alapján következtettek arra, hogy a IV. rendű terheltnek bármiféle köze lett volna ahhoz, hogy a sértettel kapcsolatba került személyek a sértettnek a vételárat kifizették-e avagy nem. Abból, hogy a IV. rendű terhelt az ügylet létrejötte után egyeztetett, próbált egyezséget kötni, a vitát rendezni a sértettel és 6 millió forintot átadott az I. rendű terhelt képviselőjének, éppen az következik, hogy nem követett el bűncselekményt.

Tévesen állapították meg, hogy a IV. rendű terhelt tisztában lett volna, hogy az I. rendű terhelt (B Kft.) a vételárat nem képes kiegyenlíteni, és arra szándéka sincs. Az alapügyben a IV. rendű terhelt indítványa ellenére a Debreceni Ítéltábla a Bkk.III.206/2009/2. számú végzésével megtagadta az elsőfokú bíróság

kizárását, miközben az elsőfokú bíróság illetékessége szerinti másodfokú bíróságot kizárta az eljárásból, és helyette kijelölte a végül eljáró másodfokú bíróságot.

Az EBH 2015.B.15. (helyesen: EBH 2013.B.15.) szám alatt közzétett jogeset szerint, ha a járásbíróság előtt folyó büntetőügyben e bíróság, a törvényszék és az ítélőtábla büntetőbírái maguk ellen kizárást jelentenek be, a kizárás és a kijelölés tárgyában a Kúria jár el; a törvényszék illetékességi körébe tartozó további járásbíróságok bíráinak kizárás iránti bejelentése ilyenkor közömbös. A járásbírósági hatáskörbe tartozó ügyben olyan helyi bíróságot kell kijelölni, amelynek a felső bíróságai (törvényszék és tábla) a kizárással nem érintettek.

Mivel a másodfokú bíróság bíráinak kizárása „kihat a többi alsó bíróságra is”, az elsőfokú bíróság eljárása törvénysértő volt, mert így a Be. 373. § (1) bekezdés II.b) szerint az ítélet meghozatalában kizárt bíró vett részt, ami feltétlen eljárási szabálysértés.

A Legfőbb Ügyészség a BF.90/2015/1. számú átiratában a dr. S P. T védő által benyújtott felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak, a dr. F P védő által benyújtott felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, egyebekben az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó részben alaptalannak találta.

Legfőbb Ügyészség dr. S P. T védő felülvizsgálati indítványa kapcsán kifejtette: a védő kizárólag a saját védelem érdekében terjeszthet elő felülvizsgálati indítványt, és kizárólag a védelemét érintő feltétlen eljárási szabálysértésre hivatkozhat (BH 2006.42., BH 2008.139.). Ekként a II. rendű és V. rendű terhelt közötti esetleges - a Kúria Bfv.II.415/2014/9. számú végzésével elvetett - érdekellentét a Be. 44. §-a (4) bekezdésének megsértése miatt kizárólag az érdekellentéttel érintett terheltek tekintetében vizsgálható, de az nem eredményezhet feltétlen eljárási szabálysértést a IV. rendű terhelt tekintetében. Ezen védő felülvizsgálati indítványa tehát törvényben kizárt.

A Legfőbb Ügyészség dr. F P védő felülvizsgálati indítványa kapcsán kifejtette:

A jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az nem támadható [Be. 423. § (1) bekezdés], így megalapozottsága nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységének, a tényből tényre történő következtetésük helyességének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének a vitatására. Az irányadó tényállás pedig nem tartalmaz olyan megállapításokat, hogy a IV. rendű terhelt valós adásvételi szerződés keretében vásárolta volna a B Kft.-től azt a kukoricát,

amely az I. rendű terhelt által elkövetett bűncselekmények során került ki a J-i Agrárszövetkezet (tényállás I. pont) és B A (tényállás II. pont) sértettek birtokából.

Az irányadó tényállással szembeni hivatkozás, hogy a IV. rendű terhelt mikor és mekkora összeget fizetett a C-C Kft. által a B Kft.-nek. Az irányadó tényállás mindkét tényállási pontban tartalmazza, miszerint a IV. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy a B Kft. képviselőjében eljáró I. rendű terhelt a vételárat nem képes kiegyenlíteni, és arra szándéka sincs, azaz az indítvány a IV. rendű terhelt tudattartalmával kapcsolatos megállapításokat is vitatja. A tudati tények vitatása ugyanakkor az irányadó tényállás támadását jelenti (BH 2011.3.), ami törvényben kizárt.

Az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó részében alaptalan az indítvány, mert a tény- és jogkérdéssel összefüggő indokolási kötelezettség kapcsán felülvizsgálati eljárásban csak az vizsgálható, hogy a határozatban nyomon követhető-e a bíróság értékelő tevékenysége.

Az eljáró bíróságok a szükséges és elégséges körben eleget tettek az indokolási kötelezettségüknek. A bizonyítékok értékelésének mikéntje és eredménye a felülvizsgálati eljárásban nem kérhető számon.

A Legfőbb Ügyészség - miután más ún. feltétlen eljárási szabálysértést sem észlelt - azt indítványozta, hogy a Kúria - tanácsulésen eljárva - a IV. rendű terhelt tekintetében a megtámadott alapítéletet hatályában tartsa fenn.

Dr. F P védő az észrevételében az indítványát - a már ismertetettek szerint - kiegészítette, egyebekben pedig változatlanul fenntartotta.

III.

A Kúria azt állapította meg, hogy a dr. S P. T védő által benyújtott felülvizsgálati indítvány egyidejűleg törvényben kizárt és arra nem jogosultól is származik; a dr. F P védő által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos, részben pedig törvényben kizárt.

1. A Kúria mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alapügyben történt-e ún. feltétlen eljárási szabálysértés, mivel annak megállapítása a további vizsgálódást tárgytalanná tenné.

1.1. Dr. S P. T védő arra hivatkozott, hogy az alapügy II. rendű és V. rendű terheltje közötti érdekellentét ellenére ugyanazon védő látta el a védelmüket [Be. 44. § (4) bekezdés, Be. 45. § (1) bekezdés c) pont 2. fordulat], ami feltétlen eljárási szabálysértést képez.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja, illetőleg a Be. 373. §-a (1) bekezdésének II.b) pontja szerint helye van felülvizsgálatnak, ha az ítélet meghozatalában kizárt bíró vett részt.

A Kúria az I.2. pontban megjelölt végzésével megállapította, hogy a II. rendű és az V. rendű terheltek között releváns érdekellentét nem alakult ki, ezért elutasította a II. rendű terhelte védői által ezen okból benyújtott felülvizsgálati indítványokat.

A felülvizsgálat során hozott határozattal szemben felülvizsgálatnak nincs helye [Be. 416. § (4) bekezdés b) pont], márpedig dr. S P. T védő indítványa - függetlenül attól, hogy indítványát még a Kúria I.2. pontban megjelölt végzésének meghozatala (2014. október 15.) előtt (2014. szeptember 17.) nyújtotta be - objektíve felülvizsgálati igénynek tekintendő, mivel azt utóbb nem vonta vissza.

Ezen túl felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett terhelte tekintetében esetlegesen elkövetett feltétlen eljárási szabálysértés (BH 2006.42.III.). A feltétlen eljárási szabálysértés következménye kizárólag az azzal érintett terheltek tekintetében érvényesíthető. Dr. S P. T védő jogosulatlanul is hivatkozott a II. rendű és az V. rendű terhelte érintően állított feltétlen eljárási szabálysértésre. A Be. 417. §-ának (1) bekezdésében írt rendelkezés helyes értelme ugyanis az, hogy a terhelte a saját javára, a védő pedig csak a védence javára nyújthat be felülvizsgálati indítványt. Ebből következik az is, hogy a védő a felülvizsgálati indítványában csak olyan felülvizsgálati okra hivatkozhat, amely a védencét érinti. (BH 2008.139. ind.)

Dr. S P. T védő felülvizsgálati indítványa mindezek által törvényben kizárt és egyúttal arra nem jogosulttól is származik [Be. 421. § (2) bekezdés 1. mondat 1. és 2. fordulat].

1.2. Dr. F P védő szerint az elsőfokú bíróság eljárása törvénysértő volt, mert az ítélet meghozatalában kizárt bíró vett részt, ami feltétlen eljárási szabálysértést képez.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja, illetőleg a Be. 373. §-a (1) bekezdésének II.b) pontja szerint az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

Az alapügyben a IV. rendű terhelte egyéb okból fennálló elfogultságra (a felesége korábban élettársi kapcsolatban élt egy megyei bírónő fiával, kapcsolatuk a közös gyermekük 2005. július 10-i születése előtt megszakadt, a gyermeket a IV. rendű terhelte magáénak ismerte el) hivatkozva valóban indítványozta az elsőfokú bíróság kizárását (elsőfokú bíróság 21. sorszámú irat, érkezett 2009. február 27-én). A Debreceni Ítéltábla a Bkk.III.206/2009/2. számú végzésével (elsőfokú bíróság 27. sorszámú irat) valóban az indítványban rögzítettek szerinti rendelkezéseket hozta, azaz megtagadta az elsőfokú bíróság kizárását, míg kizárta az eljárásból az elsőfokú bíróság illetékessége szerinti másodfokú bíróságot, és helyette kijelölte a végül eljáró másodfokú bíróságot.

A dr. F P védő által idézett (helyesen) EBH 2013.B.15. szám alatt közzétett jogeset arra az esetre vonatkozik, amikor a járásbíróság előtt

folyó büntetőügyben mind a járásbíró, mind a törvényszék, mind az ítélőtábla büntetőbírái maguk ellen kizárást jelentenek be. A jelen ügyben viszont az első fokon eljáró járásbíró bírái nem jelentettek be maguk ellen kizárási okot (elfogultságot), amit tükröz az is, hogy az ítélőtábla – a IV. rendű terhelt indítványát nem találva alaposnak – megtagadta az elsőfokú bíróság kizárását.

Kizárásának megtagadása folytán az elsőfokú bíróság bírái, így a jelen ügyben az ítélet meghozatalában részt vett – hivatásos és ülnök – bírái sem voltak törvényben kizártak. Ők nem váltak kizárt bíróvá azáltal sem, hogy kizárásra kerültek a másodfokú bíróság bírái.

Minderre figyelemmel a Kúria dr. F P védő álláspontját nem találta alaposnak.

2. Dr. F P védő a IV. rendű terhelt bűnösségének törvénysértő megállapítását és az indokolási kötelezettség megsértését oly módon sérelmezte, hogy az indokolás kifogásolása révén is a bűnösség megállapítását támadta.

2.1. A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amely a jogerős ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja, azaz nem nyitja meg a ténybeli sérelmezés lehetőségét.

A bizonyítékok mérlegelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság, a tényállás felülbírálata pedig a fellebbezési bíróság joga és kötelezettsége (BH+ 2008.151.). A felülvizsgálati eljárásban a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése az alapeljárásban megállapított tényállás alapján bírálható el abban az esetben is, ha a tényállás hiányos, nem kellően felderített és ellentétes az iratok tartalmával (BH 2004.102.).

Felülvizsgálati eljárásban a felülbírálat a jogerős határozatban megállapított, s nem támadható tényálláshoz [Be. 423. § (1) bekezdés] kötött. Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak sincs helye [Be. 419. § (1) bekezdés, 388. § (2) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

A tényállás irányadósága azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nem csak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

A Be. 416. § (1) bekezdése a) pontjának 3. fordulata alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt bűnösségének

megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése miatt került sor.

Ugyanakkor az indítvány középpontjában egyértelműen a bűnösség megállapításának a kifogásolása állt. Ennek alátámasztására pedig a védő olyan eljárásjogi indokokat hozott föl, amelyek nem szerepelnek a Be. 416. § (1) bekezdésének c) és d) pontjában konkrétan és kimerítően meghatározott, a felülvizsgálatra okot adó eljárási szabálysértések között. Az indítvány valójában az irányadó tényállás, illetve a bíróság mérlegelésének helyességét támadta, a bizonyítékok mikénti értékelését vitatta, átértékelését célozta, és mindezen keresztül kifogásolta a IV. rendű terhelt bűnösségének megállapítását - ami felülvizsgálati eljárásban kizárt.

A Kúria ezért nem vizsgálta, és nem is vizsgálhatta az irányadó tényállás támadásának tekinthető érveket (a védő a tényállás II. pontja kapcsán maga kifejezetten hivatkozott megalapozatlanságra), és a kifogásolt eljárási cselekményeket (a bizonyítékok értékelését, a tényből tényre, végső soron a IV. rendű terhelt tudattartalmára vont következtetéseket). Röviden mutat rá, hogy az irányadó tényállás szerint - szemben a védői indítvánnyal - a IV. rendű terhelt segítséget nyújtva úgy működött közre az I. rendű terhelt által elkövetett csalásokban, hogy a kukorica elszállításakor (tényállás I. pont), majd a sértett rendőrségi bejelentését követően, a rendőrségi eljárás leállítása érdekében a sértettel egyezkedve a vételár részbeni megfizetésekor (tényállás II. pont) egyaránt tisztában volt azzal, hogy az I. rendű terheltnek eleve nem állt szándékában a sértettekkel kötött szerződések teljesítése, az ellenérték kifizetése. Azokat nem képes teljesíteni, és arra szándéka sincs (elsőfokú ítélet 12-14. oldal, másodfokú ítélet 11. oldal 9-10. bekezdéstől 12. oldal 1. bekezdésével bezárólag).

A védő indítványának a tényállást direkt és indirekt módon egyaránt támadó része a törvényben kizárt indítvány.

2.2. A védői indítvány alapvetően a bűnösség megállapítását sérelmezte, amit a Kúria szem előtt tartott az indokolási kötelezettség állított megsértésére hivatkozásakor is.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja, illetőleg a Be. 373. § (1) bekezdésének III.a) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság ún. feltétlen (más megjelöléssel: abszolút) eljárási szabálysértéssel a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

A Kúria az I. BKv számú kollégiumi véleménye C. pontjában a Be. 373. § (1) bek. III. pont a) és b) alpontjához fűzött értelmezésének 2. pontjában rögzítette, hogy az indokolási kötelezettség megsértése fűződhet ténykérdésekhez és jogkérdésekhez. A ténykérdésekkel kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértése egyrészt nem azonos a megalapozatlanság kérdésével, másrészt akkor tekinthető elmulasztottnak, ha „nem állapítható meg belőle, mire alapította a bíróság a döntését”; a

jogi indokolási kötelezettség megsértése hasonlóképpen akkor áll elő, ha „nem állapítható meg belőle, még jogi következtetés útján sem, hogy milyen jogszabályon alapul valamely büntetőjogi főkérdésben hozott döntés” - és ezáltal mindkét esetben meghiúsul az érdemi felülbírálat.

Ennek megfelelő az ítélkezési gyakorlat is: „Az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor eredményez feltétlen hatályon kívül helyezést és felülvizsgálatot is megalapozó eljárási szabálysértést, ha a megtámadott határozat indokolása tény vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, a bíróság mire alapozta a döntését” (EBH 2010.2210., EBH 2011. 2387.).

Az indokolási kötelezettség elmulasztása révén azonban nem vizsgálható a bűnösség megállapításának, a felmentésnek, az eljárás megszüntetésének, a büntetés kiszabásnak, illetve az intézkedés alkalmazásának anyagi jogi helyessége, azaz a bírói értékelés eredménye az indokolási kötelezettség teljesítésével kapcsolatos vizsgálatnak nem tárgya, mivel a mérlegeléssel szembeni, eltérő értékelést célzó támadás ezúton sem lehetséges, illetve - és ez a lényeg - a tényállás támadhatatlanságát előíró Be. 423. §-a (1) bekezdésének megkerülését jelentené (BH 2012.32.).

A Kúria azt állapította meg, hogy az eljárt bíróságok a szükséges és elégséges mértékben eleget tettek az indokolási kötelezettségüknek. A vádhoz kötöttség keretein belül a lefolytatott bizonyítás alapján állapították meg a történeti tényállást. A bizonyítékokat számba vették, egyenként és összességében értékelték. Az alkalmazott anyagi és eljárási jogi szabályhoz vezető következtetéseiket, azaz jogi álláspontjukat is felvázolták. Okfejtésük mindenekben követhető, ezáltal ellenőrizhető volt, így - eltérően az indítványokban állítottakkal - eleget tettek indokolási kötelezettségüknek.

A kifejtettek értelmében a Kúria - a Be. 424. §-a (1) bekezdésének 1. fordulata szerint tanácsülésen, a Be. 420. § (1) bekezdése 1. mondatának 1. fordulatának megfelelő összetételben eljárva - a felülvizsgálati indítványoknak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot a IV. rendű terhelt tekintetében - a Be. 426. §-ának megfelelően - hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. június 10.

Dr. Molnár Gábor Miklós s. k. a tanács elnöke, Dr. Feleky István s. k. előadó bíró, Dr. Krecsik Eldoróda s. k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bíróági ügyintéző
NYM